ROZHOVOR S Mgr. PAVLEM BÁRTKEM

Představte se.
Jmenuji se Pavel Bártek, je mi 63 let a většinu svého profesního života jsem strávil v Novém Jičíně jako kulturní pracovník a ředitel Beskydského divadla v Novém Jičíně.

V čem spočívá Vaše práce v Novém Jičíně?
Jako ředitel Beskydského divadla pracuji již 26 let a po celou dobu usiluji o vytvoření kulturního profilu našeho města.

Mohl byste představit vaše divadlo a program divadla?
Beskydské divadlo je stagionou a přiváží do Nového Jičína divadelní a koncertní programy z celé republiky i ze zahraničí. Odehraje ročně cca 130 představení s návštěvou cca 35 000 diváků.

Jak se vám líbilo Městské divadlo v Épinalu ?
Městské divadlo v Épinalu na mne opakovaně dýchlo svou historickou atmosférou, kterou naše Beskydské divadlo po rekonstrukci poněkud postrádá.

Ohledně partnerství měst, jak vzniklo partnerství mezi Épinalem a Novým Jičínem?
Se vzpomínáním na vznik a historii partnerství našich měst jsem se obrátil o pomoc na paní Dr. Zoru Kudělkovou, která dlouhodobě pracovala v oblasti mezinárodních vztahů města Nového Jičína.

Co podle Vás představuje takové partnerství mezi městy?
Počátky vzniku partnerství našich měst datovala na přelom tisíciletí, kdy se v Praze konala česko-francouzská konference pod záštitou bývalého prezidenta Valéry Giscard ď Estaigne. Zde se setkaly tehdejší pracovnice pro mezinárodní vztahy města Nového Jičína Dr.Zora Kudělková s kolegyní v obdobné pozici v Épinalu, Mme.Rolande Richard. Od prvního kontaktu docházelo k intenzívním výměnám delegací z různých oborů, které vyústilo v podpis partnerské smlouvy v obou městech v roce 2007.

Vyprávějte o Vaší první návštěvě Épinalu.
Při první návštěvě bylo mým nejsilnějším pocitem překvapení. Překvapila mne podobnost krajiny v okolí Épinalu s naším podhůřím Beskyd. Rovněž historické centrum vašeho města mne pocitově přiblížilo k českým městům. Třpytivá stuha městem protékající řeky mne definitivně naplnila obdivem.

Vyprávějte významnou příhodu nebo událost.
Významným pro mne bylo seznámení a následně každé setkání s panem Jacquesem Grasserem. Jeho historická erudice, láska k historii a vašemu městu a neskutečná vitalita je pro mne vzorem. Každé město by si zasloužilo svého „pana Jacquese“ .

Jaký je podle Vás nejhezčí projekt v rámci tohoto partnerství?
Nejhezčí zážitky v rámci tohoto partnerství asi přinesli zpěváčci dětského pěveckého sboru Ondrášek, malí fotbalisté z Nového Jičína a také Městská slavnost Nového Jičína s tématem partnerství s Épinalem.

Jaký je podle Vás recept, aby toto partnerství přetrvalo i do budoucna ?
Receptem je předat přátelské poselství mladým tak, aby měli motivaci poznávat a vyměňovat si zkušenosti z co největšího okruhu lidských činností.

KDYBY ÉPINAL BYL :

- **Roční období**

samozřejmě období oslav sv. Mikuláše, mně se ale nejvíce líbil v červnu, v září slunce a ve třpytu řeky.

- **Barva**

modrá a zelená

- **Chuť**

sladkých dezertů

- **Jídlo**

ústřice

- **Událost – svátek**

oslava sv.Mikuláše

- **Atmosféra**

pestrý a hlučný průvod, zima, ohňostroj……

KDYBY NOVÝ JIČÍN BYL

- **Roční období**

květen, období maturit a nových nadějí

- **Barva**

zelená a červená – barvy města Nového Jičína, jinak pro mě modrá

- **Chuť**

domácí slivovice

- **Jídlo**

bramborové placky

- **Historická postava – slavná osoba**

rodina Hückelů

- **Událost – svátek**

slavnostní otevření budovy Spolkového domu v Novém Jičíně v roce 1886
(dnes Beskydské divadlo)

- **Atmosféra**

večer na Skalkách / novojičínské místo pro rendez vous /